

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्स वृत्रो वज्रादुद्यतादबिभेत्सो-
ऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति
तस्मा उक्थ्यं प्रायच्छत्तस्मै द्वितीयमुदयच्छत्सोऽब्रवीन्मा मे प्र
हारस्ति वा इदं मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति (१)

तस्मा उक्थ्यमेव प्रायच्छत्तस्मै तृतीयमुदयच्छत्तं
विष्णुरन्वतिष्ठत जहीति सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा
इदं मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तस्मा उक्थ्यमेव प्रायच्छत्तं
निर्मायं भूतमहन् यज्ञो हि तस्य मायासीद्यदुक्थ्यो गृह्यत
इन्द्रियमेव (२)

तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते इन्द्राय त्वा बृहद्वते वयस्वत
इत्याहेन्द्राय हि स तम्प्रायच्छत्तस्मै त्वा विष्णवे त्वेत्याह यदेव
विष्णुरन्वतिष्ठत जहीति तस्माद्विष्णुमन्वाभजति त्रिर्निर्गृह्णाति
त्रिर्हि स तं तस्मै प्रायच्छदेष ते योनिः पुनरहविरसीत्याह
पुनःपुनः (३)

ह्यस्मान्निर्गृह्णाति चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यस्तस्मादुक्थ्यं
हुतं सोमा अन्वायन्ति तस्मादात्मा चक्षुरन्वेति तस्मादेकं

यन्तम्बहवोऽनु यन्ति तस्मादेको बहूनाम्भद्रो भवति
 तस्मादेको बह्वीर्जाया विन्दते यदि कामयेताध्वर्युरात्मानं
 यज्ञयशसेना॥र्पयेयमित्यन्तराहवनीयं च हविर्धानं च तिष्ठन्नव
 नयेत् (४)

आत्मानमेव यज्ञयशसेना॥र्पयति यदि कामयेत् यजमानं
 यज्ञयशसेना॥र्पयेयमित्यन्तरा सदोहविर्धाने तिष्ठन्नव नयेद्यजमानमेव
 यज्ञयशसेना॥र्पयति यदि कामयेत् सदस्यान् यज्ञयशसेना॥र्पयेयमिति
 सदं आलभ्याव नयेत्सदस्यानेव यज्ञयशसेना॥र्पयति॥ (५)

इतीन्द्रियमेव पुनःपुनर्येन्नयस्मिंश्च॥ [१]

आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्धुव उत्तमो ग्रहाणां गृह्यते तस्मादायुः
 प्राणानामुत्तमं मूर्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या इत्याह मूर्धानमेवैनं
 समानानां करोति वैश्वानरमृताय जातमग्निमित्याह वैश्वानरं
 हि देवतयायुरुभयतौवैश्वानरो गृह्यते तस्मादुभयतः प्राणा
 अधस्ताच्चोपरिष्ठाच्चार्धिनोऽन्ये ग्रहां गृह्यन्तेऽर्धौ ध्रुवस्तस्मात् (६)

अर्ध्यावाङ्माणोऽन्येषां प्राणानामुपोऽन्ये ग्रहाः साद्यन्तेऽनुपोसे
 ध्रुवस्तस्मादस्थान्याः प्रजाः प्रति तिष्ठन्ति मांसेनान्या असुरा वा
 उत्तरतः पृथिवीम्पर्याचिंकीरुन्तां देवा ध्रुवेणादहन्तद्ध्रुवस्य ध्रुवत्वं
 यद्धुव उत्तरतः साद्यते धृत्या आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्धुव आत्मा होता
 यद्धौतृचमसे ध्रुवमवनयत्यात्मन्नेव यज्ञस्य (७)

आयुर्दधाति पुरस्तादुक्थस्यावनीय इत्याहुः पुरस्ताद्ध्यायुषो
 भुङ्क्ते मध्यतोऽवनीय इत्याहुर्मध्यमेन ह्यायुषो भुङ्क्ते उत्तरार्धेऽवनीय
 इत्याहुरुत्तमेन ह्यायुषो भुङ्क्ते वैश्वदेव्यामृचि शस्यमानायामव नयति
 वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजास्वेवायुर्दधाति॥ (८)

ध्रुवस्तस्मादेव यज्ञस्यैकान्नचत्वारिंशच्च॥ [२]

यज्ञेन वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्या
 नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते संवत्सरेण योपयित्वा सुवर्गं
 लोकमायन्तमृषय ऋतुग्रहैरेवानु प्राजानन्यदंतुग्रहा गृह्यन्ते
 सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै द्वादश गृह्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः
 संवत्सरस्य प्रज्ञात्यै सह प्रथमौ गृह्येते सहोत्तमौ तस्माद्वौद्वावृत
 उभयतोमुखमृतुपात्रं भवति कः (९)

हि तद्वेद यतं ऋतूनां मुखमृतुना प्रेष्येति षट्कृत्वं आह षड्वा
 ऋतवं ऋतूनेव प्रीणात्यृतुभिरिति चतुश्चतुष्पद एव पशून्प्रीणाति द्विः
 पुनर्ऋतूनाह द्विपद एव प्रीणात्यृतुना प्रेष्येति षट्कृत्वं आहर्तुभिरिति
 चतुस्तस्माच्चतुष्पादः पशवं ऋतूनुपं जीवन्ति द्विः (१०)

पुनर्ऋतूनाह तस्माद्विपादश्चतुष्पदः पशूनुपं जीवन्त्यृतुना
 प्रेष्येति षट्कृत्वं आहर्तुभिरिति चतुर्द्विः पुनर्ऋतूनाहाक्रमणमेव
 तथ्येतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै नान्योन्यमनु
 प्र पद्येत यदन्योऽन्यमनु प्रपद्येतर्तुर्ऋतुमनु प्र पद्येतर्तवो मोहकाः

स्युः (११)

प्रसिद्धमेवाध्वर्युर्दक्षिणेन प्र पद्यते प्रसिद्धं प्रतिप्रस्थातोत्तरेण
तस्मादादित्यः षण्मासो दक्षिणेनैति षडुत्तरेणोपयामगृहीतो-
ऽसि स॒ः स॒र्पोऽस्य॑ हस्पत्याय त्वेत्याहास्ति त्रयोदशो मास
इत्याहुस्तमेव तत्प्रीणाति॥ (१२)

को जीवन्ति द्विः स्युश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [३]

सुवर्गाय वा एते लोकाय गृह्यन्ते यदृतुग्रहा ज्योतिरिन्द्राग्नी
यदैन्द्राग्रमृतुपात्रेण गृह्णाति ज्योतिरेवास्मा उपरिष्ठादधाति
सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या ओजोभृतौ वा एतौ देवानां
यदिन्द्राग्नी यदैन्द्राग्नौ गृह्यत ओज एवाव रुन्धे वैश्वदेव॑
शुक्रपात्रेण गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजा असावादित्यः शुक्रो
यद्वैश्वदेव॑ शुक्रपात्रेण गृह्णाति तस्मादसावादित्यः (१३)

सर्वाः प्रजाः प्रत्यङ्मुदेति तस्मात्सर्व एव मन्यते
माम्प्रत्युदगादिति वैश्वदेव॑ शुक्रपात्रेण गृह्णाति वैश्वदेव्यो
वै प्रजास्तेजः शुक्रो यद्वैश्वदेव॑ शुक्रपात्रेण गृह्णाति प्रजास्वेव
तेजो दधाति॥ (१४)

तस्मादसावादित्यस्त्रिंशच्च॥ [४]

इन्द्रो मरुद्भिः साविद्येन माध्यंदिने सवने वृत्रमहन्त्यन्माध्यंदिने
सवने मरुत्वतीया गृह्यन्ते वार्त्रघ्ना एव ते यजमानस्य गृह्यन्ते तस्य

वृत्रं जघ्नुषं ऋतवोऽगृह्यन्त्स ऋतुपात्रेण मरुत्वतीयानगृह्णात्ततो वै
 स ऋतून्प्राजानाद्यदंतुपात्रेण मरुत्वतीयां गृह्यन्तं ऋतूनाम्प्रज्ञात्यै
 वज्रं वा एतं यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति यन्मरुत्वतीया उदेव
 प्रथमेन (१५)

यच्छति प्र हरति द्वितीयेन स्पृणुते तृतीयेनायुधं
 वा एतद्यजमानः सः स्फुरते यन्मरुत्वतीया धनुरेव
 प्रथमो ज्या द्वितीय इषुस्तृतीयः प्रत्येव प्रथमेन धत्ते वि
 सृजति द्वितीयेन विध्यति तृतीयेनेन्द्रो वृत्रं हत्वा परां
 परावतमगच्छदपाराधमिति मन्यमानः स हरितोऽभवत्स
 एतान्मरुत्वतीयानात्मस्पर्णानपश्यत्तानगृह्णीत (१६)

प्राणमेव प्रथमेनास्पृणुतापानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनात्मस्पर्ण
 वा एते यजमानस्य गृह्यन्ते यन्मरुत्वतीयाः प्राणमेव प्रथमेन
 स्पृणुतेऽपानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनेन्द्रो वृत्रमहन्तं देवा
 अब्रुवन्महान् वा अयमभूद्यो वृत्रमवधीदिति तन्महेन्द्रस्य
 महेन्द्रत्वं स एतं माहेन्द्रमुद्धारमुदहरत वृत्रं हत्वान्यासु
 देवतास्वधि यन्माहेन्द्रो गृह्यतं उद्धारमेव तं यजमान उद्धरते-
 ऽन्यासु प्रजास्वधि शुक्रपात्रेण गृह्णाति यजमानदेवत्यो वै
 माहेन्द्रस्तेजः शुक्रो यन्माहेन्द्रं शुक्रपात्रेण गृह्णाति यजमान एव
 तेजो दधाति॥ (१७)

अदितिः पुत्रकामा साध्येभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मौदनमपचत्तस्या उच्छेषणमददुस्तत्प्राश्नात्सा रेतोऽधत्त तस्यै चत्वार आदित्या अजायन्त सा द्वितीयमपचत्सामन्यतोच्छेषणान्म इमेऽज्ञत यदग्रे प्राशिष्यामीतो मे वसीयांसो जनिष्यन्त इति साग्रे प्राश्नात्सा रेतोऽधत्त तस्यै व्यृद्धमाण्डमजायत सादित्येभ्य एव (१८)

तृतीयमपचद्भोगाय म इदं श्रान्तमस्त्विति तेऽब्रुवन्वरं वृणामहे योऽतो जायाता अस्माकं स एकोऽसद्योऽस्य प्रजायामृध्याता अस्माकम्भोगाय भवादिति ततो विवस्वानादित्योऽजायत तस्य वा इयं प्रजा यन्मनुष्यास्तास्वेक एवर्द्धो यो यजते स देवानाम्भोगाय भवति देवा वै यज्ञात् (१९)

रुद्रमन्तरायन्त्स आदित्यानन्वाक्रमत ते द्विदेवत्यान्प्रापद्यन्त तान्न प्रति प्रायच्छन्तस्मादपि वध्यं प्रपन्नं न प्रति प्र यच्छन्ति तस्माद्विदेवत्येभ्य आदित्यो निर्गृह्यते यदुच्छेषणादजायन्त तस्मादुच्छेषणाद्गृह्यते तिसृभिर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव तन्मिथुनमुल्बं गर्भो जरायु तदेव तत् (२०)

मिथुनम्पशवो वा एते यदादित्य ऊर्गर्धं दध्ना मध्यतः श्रीणात्यूर्जमेव पशूनां मध्यतो दधाति शृतातङ्गौन मेध्यत्वाय तस्मादामा पक्वं दुहे पशवो वा एते यदादित्यः परिश्रित्य गृह्णाति प्रतिरुध्यैवास्मै पशून्गृह्णाति पशवो वा एते यदादित्य एष रुद्रो

यदग्निः परिश्रित्यं गृह्णाति रुद्रादेव पशूनन्तर्दधाति (२१)

एष वै विवस्वानादित्यो यदुपांशुसवनः स एतमेव सोमपीथं
परि शय आ तृतीयसवनाद्विवस्व आदित्येष ते सोमपीथ इत्याहु
विवस्वन्तमेवाऽऽदित्यं सोमपीथेन समर्धयति या दिव्या
वृष्टिस्तया त्वा श्रीणामीति वृष्टिकामस्य श्रीणीयाद्वृष्टिमेवाव रुन्धे
यदि ताजक्प्रस्कन्देद्वरुणः पर्जन्यः स्याद्यदि चिरमवर्षुको न
सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति यदनुवषट्कुर्याद्रुद्रं
प्रजा अन्ववसृजेन्न हुत्वान्वीक्षेत यदन्वीक्षेत चक्षुरस्य प्रमायुकं
स्यात्तस्मान्नान्वीक्ष्यः॥ (२२)

एव यज्ञाञ्जरायु तदेव तदन्तर्दधाति न सप्तविंशतिश्च॥ [६]

अन्तर्यामपात्रेण सावित्रमाग्रयणाद्गृह्णाति प्रजापतिर्वा एष
यदाग्रयणः प्रजानां प्रजननाय न सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः
प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति यदनुवषट्कुर्याद्रुद्रं प्रजा अन्ववसृजेदेष
वै गायत्रो देवानां यथ्सवितैष गायत्रियै लोके गृह्यते यदाग्रयणो
यदन्तर्यामपात्रेण सावित्रमाग्रयणाद्गृह्णाति स्वादेवैनं योनेर्निर्गृह्णाति
विश्वे (२३)

देवास्तृतीयं सवनं नोदयच्छन्ते सवितारं प्रातःसवनभागं
सन्तं तृतीयसवनमभि पर्यणयन्ततो वै ते तृतीयं सवनमुदयच्छन्त्यत्
सावित्रो गृह्यते तृतीयस्य सवनस्योद्यत्यै सवितृपात्रेण वैश्वदेवं

कलशाद्गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजा वैश्वदेवः कलशः सविता
 प्रसवानामीशे यत्सवितृपात्रेण वैश्वदेवं कलशाद्गृह्णाति सवितृप्रसूत
 एवास्मै प्रजाः प्र (२४)

जनयति सोमे सोममभि गृह्णाति रेतं एव तद्धधाति सुशर्मासि
 सुप्रतिष्ठान इत्याह सोमे हि सोममभिगृह्णाति प्रतिष्ठित्या एतस्मिन्वा
 अपि ग्रहे मनुष्येभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः क्रियते सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान
 इत्याह मनुष्येभ्य एवैतेन करोति बृहदित्याह देवेभ्य एवैतेन करोति
 नम् इत्याह पितृभ्य एवैतेन करोत्येतावतीर्वै देवतास्ताभ्य एवैनं
 सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्याह वैश्वदेवो
 ह्येषः॥ (२५)

विश्वे प्र पितृभ्य एवैतेन करोत्येकान्रविश्वतिश्च॥ [७]

प्राणो वा एष यदुपाशुर्यदुपाशुपात्रेण प्रथमश्चोत्तमश्च
 ग्रहौ गृह्येते प्राणमेवानु प्रयन्ति प्राणमनूद्यन्ति प्रजापतिर्वा
 एष यदाग्रयणः प्राण उपाशुः पत्नीः प्रजाः प्र जनयन्ति
 यदुपाशुपात्रेण पत्नीवतमाग्रयणाद्गृह्णाति प्रजानां प्रजननाय
 तस्मात्प्राणं प्रजा अनु प्र जायन्ते देवा वा इतइतः पत्नीः
 सुवर्गम् (२६)

लोकमजिगासन्ते सुवर्गं लोकं न प्राजानन्त एतम्पत्नीवतमपश्च
 ततो वै ते सुवर्गं लोकम्प्राजानन् यत्पत्नीवतो गृह्यते सुवर्गस्य

लो॒कस्य॒ प्र॒ज्ञा॑त्यै॒ स सोमो॒ नाति॑ष्ठत स्त्री॒भ्यो गृ॒ह्यमा॑ण॒स्तं घृ॑तं
वज्रं॑ कृ॒त्वाघ्न॑न्तं निरि॑न्द्रियं भू॒तम॑गृह्णन्तस्मा॒च्छ्रियो॒ निरि॑न्द्रिया
अदा॑यादी॒रपि॑ पा॒पात्पु॒ंस उप॑स्ति॒तरम् (२७)

व॒दन्ति॒ यद् घृ॑तेन॑ पा॒लीव॑तः॒ श्री॒णाति॒ वज्र॑णै॒वैनं॑ व॒शं कृ॒त्वा
गृ॒ह्णात्यु॑पया॒मगृ॑हीतोऽसी॒त्याहे॑यं वा उ॒पया॒मस्तस्मा॑दि॒मां प्र॒जा
अनु॑ प्र जा॑यन्ते बृह॒स्पति॑सु॒तस्य॑ त॒ इत्या॑ह॒ ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑
बृह॒स्पति॑र्ब्रह्म॒णैवास्मै॑ प्र॒जाः प्र ज॑नयती॒न्दो इत्या॑ह॒ रेतो॒ वा इन्द्र॑
रेत॑ ए॒व तद॑धातीन्द्रिया॒व इति॑ (२८)

आ॒ह प्र॒जा वा इ॑न्द्रि॒यं प्र॒जा ए॒वास्मै॒ प्र ज॑नयत्य॒ग्रा(३)
इत्या॑हा॒ग्निर्वै रेतो॑धाः प॒लीव॒ इत्या॑ह मिथु॒नत्वाय॑ स॒जूर्दे॒वेन॒ त्वष्ट्रा
सोमं॑ पि॒बेत्या॑ह॒ त्वष्ट्रा॒ वै प॑शूनां मिथु॒नाना॑ः रू॒पकृ॒द्रूपमे॒व प॒शुषु॑
दधा॑ति दे॒वा वै त्वष्ट्रा॑रमजिघा॑ः स॒न्ध्स प॒लीः प्राप॑द्यत॒ तं न प्रति॑
प्राय॑च्छन्तस्मा॒दपि॑ (२९)

व॒ध्यं प्र॑पन्नं न प्रति॒ प्र य॑च्छन्ति॒ तस्मा॑त्पा॒लीव॑ते त्वष्ट्रेऽपि॑
गृ॒ह्यते॒ न सा॑दयत्य॒सन्ना॑द्धि प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते ना॒नु व॑षट्करोति॒
यद॑नुव॑षट्कुर्याद्बु॒द्रं प्र॒जा अ॒न्वव॑सृजेद्यन्नानु॑व॑षट्कुर्यादशा॑न्तम॒ग्नीत्सोम॑म्भक्ष
व॑षट्करोति॒ न रु॒द्रं प्र॒जा अ॒न्वव॑सृजति॒ शा॒न्तम॒ग्नीत्सोम॑म्भक्षयत्य॒ग्नीन्नेष्टु॑
सी॒द (३०)

नेष्टुः प॒लीमु॑दान॒येत्या॑हा॒ग्नीदे॒व नेष्ट॑रि॒ रेतो॒ दधा॑ति॒ नेष्टा॒

पत्नियामुद्गात्रा सं ख्यापयति प्रजापतिर्वा एष यदुद्गाता प्रजानां
 प्रजननायाप उप प्र वर्तयति रेत एव तत्सिञ्चत्यूरुणो प्र
 वर्तयत्यूरुणा हि रेतः सिञ्चते नग्नकृत्योरुमु प्र वर्तयति यदा
 हि नग्न ऊरुर्भवत्यथ मिथुनी भवतोऽथ रेतः सिञ्चतेऽथ प्रजाः
 प्र जायन्ते॥ (३१)

पत्नीः सुवर्गमुपस्तितरमिन्द्रियाव इत्यपि सीद मिथुन्यष्टौ च॥ [८]

इन्द्रो वृत्रमहन्तस्य शीर्षकपालमुदौञ्जत्स द्रोणकलशो-
 ऽभवत्तस्मात्सोमः समस्रवत्स हारियोजनोऽभवत्तं व्यचिकित्सञ्जुह्वान-
 मा हौषा(३) मिति सोऽमन्यत यद्धोष्याम्यामः हौष्यामि यन्न
 होष्यामि यज्ञवेशसं करिष्यामीति तमधियत होतुः सोऽग्निरब्रवीन्न
 मय्यामः हौष्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् (३२)

तः शृतं भूतमजुहोद्यद्धानाभिर्हारियोजनः श्रीणाति
 शृतत्वाय शृतमेवैनं भूतं जुहोति ब्रह्मीभिः श्रीणात्येतावन्ती-
 रेवास्यामुष्मिल्लोके कामदुघा भवन्त्यथो खल्वाहुरेता वा
 इन्द्रस्य पृश्नयः कामदुघा यद्धारियोजनीरिति तस्माद्ब्रह्मीभिः
 श्रीणीयादृक्स्वामे वा इन्द्रस्य हरी सोमपानौ तयोः परिधय आधानं
 यदप्रहृत्य परिधीञ्जुह्यादन्तराधानाभ्याम् (३३)

घासम्प्र यच्छेत्प्रहृत्य परिधीञ्जुहोति निराधानाभ्यामेव
 घासम्प्र यच्छत्युन्नेता जुहोति यातयामेव ह्येतरह्यध्वर्युः

स्व॒गाकृ॑तो॒ यदध्व॑र्युर्जु॒ह्याद्य॑था॒ विमु॑क्तं पुन॑र्युनक्ति॒ तादृ॑गेव
तच्छी॒रुष॑न्न॒धिनि॑धाय॒ जुहो॑ति शी॒रुष॑तो हि स॒ सम॑भवद्विक्रम्य॒
जुहो॑ति वि॒क्रम्य॒ हीन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्त्समृ॒द्धौ प॒शवो॑ वै हा॒रियो॑ज॒नीर्य॑त्संमि

ए॒न॒म्प॒शवो॑ भु॒ञ्जन्त॒ उप॑ तिष्ठे॒रन्य॑त्र सं॒म्भि॒न्द्याद्ब॒हव॑
ए॒न॒म्प॒शवो॑ऽभु॒ञ्जन्त॒ उप॑ तिष्ठे॒रन्मन॑सा॒ सम्बा॑धत उ॒भयं॑ करोति
ब॒हव॑ ए॒वैन॑म्प॒शवो॑ भु॒ञ्जन्त॒ उप॑ तिष्ठन्त॒ उन्ने॑तर्यु॒पह॑वमिच्छन्ते॒ य
ए॒व तत्र॑ सोमपी॒थस्तमे॑वाव॒ रुन्ध॑त उत्तरवे॒द्यां नि व॑पति प॒शवो॑ वा
उ॒त्तर॑वे॒दिः प॒शवो॑ हा॒रियो॑ज॒नीः प॒शुष्वे॒व प॒शून्प्रति॑ष्ठापयन्ति॥ (३५)

अ॒श्री॒णाद॑न्तरा॒धाना॑भ्या॒मल्पाः॑ स्थापयन्ति॥ [९]

ग्र॒हान् वा अ॒नु प्र॒जाः प॒शवः॑ प्र जा॑यन्त उपा॒श्वन्तर्या॑माव॑जा॒वयः॑
शु॒क्राम॒न्थिनौ॒ पुरु॑षा ऋ॒तुग्र॑हानेक॑शफा आ॒दित्य॑ग्र॒हं गा॑व॒
आ॒दित्य॑ग्र॒हो भूयि॑ष्ठाभि॒र्ऋग्भि॑र्गृह्यते॒ तस्मा॑द्गा॒वः प॒शूनां॑ भूयि॑ष्ठा
यत्रि॑रु॒पा॒शु॒ हस्ते॑न विगृ॒ह्णाति॑ तस्मा॒द्वौ त्री॑न॒जा ज॒नय॑त्यथा॒वयो॑
भूय॑सीः पि॒ता वा ए॒ष यदा॑ग्रय॒णः पु॒त्रः क॒लशो॑ यदा॑ग्रय॒ण
उ॒प॒दस्ये॑त्क॒लशा॑द्गृ॒ह्णीया॑द्यथा॒ पिता॑ (३६)

पु॒त्रं क्षि॑त उ॒पधा॑वति तादृ॒गेव॑ तद्यत्क॒लशो॑ उ॒प॒दस्ये॑दाग्रय॒णाद्गृ॒ह्णीय॑
पु॒त्रः पि॒तरं॑ क्षि॑त उ॒पधा॑वति तादृ॒गेव॑ तदा॒त्मा वा ए॒ष य॒ज्ञस्य॑
यदा॑ग्रय॒णो यद्ग्र॑हो॒ वा क॒लशो॑ वो॒प॒दस्ये॑दाग्रय॒णाद्गृ॒ह्णीया॑दा॒त्मन॑
ए॒वाधि॑ य॒ज्ञं निष्क॑रोत्यवि॒ज्ञातो॑ वा ए॒ष गृ॑ह्यते॒ यदा॑ग्रय॒णः स्था॒ल्या

गृह्णाति वायव्येन जुहोति तस्मात् (३७)

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावम्भुथमव यन्ति परां स्थालीरस्यन्त्युद्वायव्य
हरन्ति तस्माच्छ्रियं जातां परास्यन्त्युत्पुमांसं हरन्ति
यत्पुरोरुचमाह यथा वस्यंस आहरति तादृगेव तद्यद्ब्रह्म गृह्णाति
यथा वस्यंस आहृत्य प्राह तादृगेव तद्यत्सादयति यथा वस्यंस
उपनिधायोपक्रामति तादृगेव तद्यद्वै यज्ञस्य साम्ना यजुषा
क्रियते शिथिलं तद्यदृचा तद्वृढं पुरस्तादुपयामा यजुषा गृह्यन्त
उपरिष्ठादुपयामा ऋचा यज्ञस्य धृत्यै॥ (३८)

यथा पिता तस्मादुपक्रामति तादृगेव तद्यदृष्टदश च॥ [१०]

प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि
प्रयुज्यन्तेऽमुमेव तैर्लोकमभि जयति पराडिव ह्यसौ लोको यानि
पुनः प्रयुज्यन्त इममेव तैर्लोकमभि जयति पुनः पुनरिव ह्ययं
लोकः प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि
प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषधयः परा भवन्ति यानि पुनः (३९)

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषधयः पुनरा भवन्ति प्रान्यानि
पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते
तान्यन्वारण्याः पशवोऽरण्यमपं यन्ति यानि पुनः प्रयुज्यन्ते
तान्यनु ग्राम्याः पशवो ग्राममुपावयन्ति यो वै ग्रहाणां निदानं
वेदं निदानवान्भवत्याज्यमित्युक्तं तद्वै ग्रहाणां निदानं यदुपांशु

शंसति तत् (४०)

उपा॒श्च॒न्त॒र्या॒मयो॒र्यदु॒च्चैस्तदि॒तरेषां॑ ग्रहा॒णामे॒तद्वै ग्रहा॑णां
नि॒दानं॑ य ए॒वं वेद॑ नि॒दान॑वान्भवति॒ यो वै ग्रहा॑णां मिथु॒नं वेद॑ प्र
प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॒यते॑ स्था॒लीभि॑रन्ये ग्रहा॑ गृह्यन्ते॑ वा॒यव्यै॑रन्य
ए॒तद्वै ग्रहा॑णां मिथु॒नं य ए॒वं वेद॑ प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॒यत॑
इन्द्र॒स्त्वष्टुः॑ सोम॑मभीषहा॑पिब॒त्स विष्व॑ङ्कः (४१)

व्या॑र्च्छ॒त्स आ॒त्मन्ना॒रम॑णं नावि॑न्द॒त्स ए॒तान॑नुस॒वनं॑
पु॒रोडा॑शा॒नप॑श्य॒त्तां नि॒रव॑प॒त्तैर्वै स आ॒त्मन्ना॒रम॑णम॒कुरु॑त्
तस्मा॑दनुस॒वनं पु॒रोडा॑शा॒ निरु॑प्यन्ते॒ तस्मा॑दनुस॒वनं पु॒रोडा॑शा॒नां
प्राश्नी॑यादा॒त्मन्ने॒वारम॑णं कुरु॒ते नैनु॑ सोमोऽति॑ पव॒ते ब्र॒ह्मवा॑दिनो
वद॑न्ति॒ नर्चा॑ न यजु॑षा प॒ङ्क्तिरा॑प्य॒तेऽथ॒ किं य॒ज्ञस्य॑ पाङ्क॒त्वमि॑ति
धा॒नाः क॑र॒म्भः प॑रिवा॒पः पु॒रोडा॑शः प॒यस्या॑ तेन॑ प॒ङ्क्तिरा॑प्य॒ते
तद्य॒ज्ञस्य॑ पाङ्क॒त्वम्॥ (४२)

भवन्ति॒ यानि॒ पुनः॑ शंसति॒ तद्विष्व॑ङ्किञ्चतु॑र्दश च॥ [११]

सुव॑र्गाय॒ यद्वा॑क्षिणानि॒ समि॑ष्टयजू॒र्ष्यव॑भृथयजू॒र्षि स्फ्ये॑न॒ प्रजा॑प॒तिरे॒काद॑शिनीमिन्द्रः॒ पत्न्या॑ घ्नन्ति॒
दे॒वा वा इन्द्रि॑यं दे॒वा वा अदा॑भ्ये दे॒वा वै प्र॒बाहु॑क॒प्रजा॑प॒तिर्दे॒वेभ्यः॑ स रि॑रिचानः॒ षोड॑शधेका॒दश॥ [१२]
सुव॑र्गाय॒ यज॑ति॒ प्रजाः॑ सौम्येन॒ गृह्णी॑यात्प्रत्य॒श्वं गृह्णी॑यात्प्रजां॒ पशू॑न्निच॒त्वारि॑शत्॥४३॥ सुव॑र्गाय॒ वज्र॑स्य
रूप॑ संमृ॒द्धौ॥